

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 549—Sprawiedliwości z dnia 1 listopada 1935 r. o organizacji i zakresie działania Instytutu Ekspertyz Sądowych 1422
550—Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 grudnia 1935 r. o uregulowaniu cen węgla w sprzedaży

549.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 listopada 1935 r.

o organizacji i zakresie działania Instytutu Ekspertyz Sądowych.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 21 stycznia 1932 r., zmieniającej niektóre przepisy postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 60) zarządzam co następuje:

§ 1. Instytut Ekspertyz Sądowych w Warszawie powołany jest do wydawania w charakterze biegłego sądowego opinii w zakresie badań: fizykochemicznych, toksykologicznych oraz biologicznych i, stosownie do swego działania, dzieli się na trzy działy: fizykochemiczny, toksykologiczny i biologiczny.

§ 2. Działalnością Instytutu Ekspertyz Sądowych kieruje sędzia lub prokurator, wyznaczony w tym celu przez Ministra Sprawiedliwości. Kierownik Instytutu Ekspertyz Sądowych w zakresie czynności, związanych z kierownictwem Instytutu podlega bezpośrednio Ministrowi Sprawiedliwości.

Minister Sprawiedliwości może poruczyć zastępstwo kierownika Instytutu Ekspertyz Sądowych kierownikowi jednego z działów Instytutu.

Kierownik Instytutu Ekspertyz Sądowych rozstrzyga, czy dane badanie należy do zakresu działania Instytutu.

§ 3. Na czele działu badań stoi kierownik naukowy, którego zastępcą jest kierownik techniczny tegoż działu.

§ 4. Kierownikiem naukowym działu badań może być profesor danej specjalności w wyższej uczelni lub osoba, która przez swe prace naukowe w danej gałęzi wiedzy odpowiadałaby wymogom takiego stanowiska.

§ 5. Kierownikiem technicznym działu badań oraz pracownikiem powołanym do prowadzenia badania w zakresie działalności Instytutu Ekspertyz Sądowych może być jedynie osoba, posiadająca wyższe wykształcenie w danej specjalności i odpowiednią praktykę.

§ 6. Kierowników działu badań oraz pracowników Instytutu Ekspertyz Sądowych mianuje Minister Sprawiedliwości na wniosek kierownika Instytutu.

Ponadto Instytut Ekspertyz Sądowych może zatrudniać pracowników niestałych na zasadzie umów specjalnych, zawieranych przez kierownika Instytutu za zezwoleniem Ministra Sprawiedliwości.

§ 7. Do stałych pracowników Instytutu Ekspertyz Sądowych stosuje się przepisy ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Pracownicy niestali podlegają warunkom umowy, z nimi zawartej, i obowiązani są do zachowania tajemnicy urzędowej. Pracownicy niestali powołani

do prowadzenia badań składają na ręce kierownika Instytutu przysięgę, przepisaną dla biegłych sądowych.

§ 8. Kierownicy działu badań oraz pracownicy Instytutu Ekspertyz Sądowych pod względem służbowym podlegają kierownikowi Instytutu, zachowując niezależność co do wyboru naukowych metod badań i wydawanych opinii.

§ 9. Kierownikowi Instytutu Ekspertyz Sądowych służy prawo udzielania wskazówek w zakresie badań, jak również prawo zwrócenia kierownikowi działu protokołu przeprowadzonych badań celem uzupełnienia, a nawet ponownego ich przeprowadzenia według danych przez niego wskazówek.

§ 10. W zakresie prowadzonych badań pracownicy Instytutu Ekspertyz Sądowych obowiązani są stosować się do wskazówek kierowników działu.

§ 11. Pracownicy Instytutu odpowiadają za całość otrzymanych do badania obiektów oraz za całość i właściwe użycie aparatów, przyrządów i materiałów, potrzebnych do prowadzenia badań.

§ 12. Instytut Ekspertyz Sądowych prowadzi własną biurowość. Odpowiednie przepisy biurowe wydaje kierownik Instytutu.

Dla każdej sprawy, przekazanej do badania Instytutu Ekspertyz Sądowych zakłada się oddzielne akta. Bliższe postanowienia w tej mierze wydaje kierownik Instytutu. Do akt tych dołącza się oddzielny dla każdej sprawy odpis protokołu dokonanych badań z wpisaniem we właściwej kolejności dokonanych doświadczeń i prac, podaniem ich wyników i wydanej na ich zasadzie opinii (orzeczenia).

§ 13. Orzeczenie winno być wydane w terminie trzytygodniowym od dnia otrzymania przedmiotu badania przez Instytut Ekspertyz Sądowych.

W przypadkach szczególnie zawiłych lub wymagających obszernych, długotrwałych badań, termin ten może być przez kierownika Instytutu przedłużony o dalsze trzy tygodnie.

§ 14. Wszelkie pisma, wychodzące z Instytutu Ekspertyz Sądowych, podpisuje kierownik Instytutu lub jego zastępca, wyznaczony przez Ministra Sprawiedliwości. Opinie (orzeczenia) Instytutu, wydane w charakterze biegłego sądowego, winny nosić podpisy kierowników: naukowego i technicznego danego działu lub co najmniej jednego z nich, a w tym ostatnim przypadku ponadto podpis pracownika, który przeprowadzał badania.

§ 15. Instytut Ekspertyz Sądowych używa pieczęci urzędowej z napisem: „Instytut Ekspertyz Sądowych” o średnicy 36 mm dla pieczęci tuszowej i 30 mm dla pieczęci lakowej.

Pieczęć przechowuje kierownik Instytutu; po-
zatem stosuje się przepisy §§ 7—10 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 1929 r. o pieczęciach urzędowych (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 396) oraz §§ 183, ust. 2, 189, 190 i 191 reg. og. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 110, poz. 905).

§ 16. Wydatki Instytutu Ekspertyz Sądowych pokrywane są z budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości; dochody wpływają również na dochód Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 17. Kierownik Instytutu Ekspertyz Sądowych ustali z zgodą Ministra Sprawiedliwości takse za typowe czynności Instytutu.

W przypadkach nieprzewidzianych takszą lub wymagających szczególnego nakładu pracy lub środków, wysokość należności Instytutu ustali sąd na wniosek kierownika Instytutu.

§ 18. Należności Instytutu Ekspertyz Sądowych za czynności, dokonane na żądanie sądów (prokuratur) w sprawach karnych w toku postępowania sądowego należą do kosztów postępowania. Rachunki należności za tego rodzaju czynności Instytut przysła właściwym sądom (prokuraturom) celem ściągnięcia tych należności od osób, zasądzonych na ponoszenie kosztów sądowych.

§ 19. Należności Instytutu Ekspertyz Sądowych za czynności, dokonane na żądanie sądu w sprawach cywilnych powinny być uiszczone zgóry przed dokonaniem jakiegokolwiek czynności, o ile przepisy o prawie ubogich inaczej nie stanowią.

Zaliczki na poczet należności Instytutu za czynności, dokonane w sprawach cywilnych, wpłacane są do kas oddzielnych sądów na rachunek sum niebudżetowych, a po nadesłaniu przez Instytut rachunku za dokonane czynności, sąd zarachowuje przypadającą należność na rachunek dochodów budżetowych, zwracając stronie niezużytych część zaliczki.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Termin uruchomienia poszczególnych działów Instytutu oznaczy zarządzenie Ministra Sprawiedliwości.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michalowski*

550.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU
z dnia 2 grudnia 1935 r.

o uregulowaniu cen węgla w sprzedaży z kopali na rynek krajowy.

Na podstawie art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie uregulowania cen węgla (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 294) zarządzam co następuje:

§ 1. Ceny węgla w sprzedaży z kopali na rynek krajowy, uregulowane dotychczas przez Państwową Komisję Węglową podlegają na mocy i w trybie, ustalone w rozporządzeniu wykonawczym, wydanym na mocy tegoż rozporządzenia.